

vilde have set ganske besynderligt ud, synes jeg, at indsætte en bestemt Affattelse for Udenrigsministeriets Tjenestemænd, naar vi kan lade Tjenestemændene i Finansministeriet, Justitsministeriet og et hvilket som helst andet Ministerium blive siddende med deres „Ben“. Jeg forstaar ikke, hvorfor det ærede Medlem netop vil have, at Udenrigsministeriets Embedsmænds „Ben“ skal ofres. Det var jo netop den Regering, som det ærede Medlem sad i, der indførte det. Det siges, at Udenrigsministeriets Embedsmænd ikke har haft saadanne Bierhverv, før Udenrigsminister Erik Scavenius med Finansudvalgets Billigelse gav dem saadanne Bierhverv. Det er fuldstændig legitimt, at man har gjort det; det er det selvfølgelig. Hvorfor det ærede Medlem saa kræver, at det særlig skal være disse Embedsmænds „Ben“, hvoraf der skal dannes et Brændoffer, det forstaar jeg ikke. Men det er jo ret ligegyldigt, hvad vi forstaar eller ikke forstaar, vi stemmer jo alligevel saaledes, som vi stemmer. Det afgørende er, hvordan Udfaldet vil blive. Det ærede Medlem vilde her have en bestemt Udtalelse af mig om, hvorvidt jeg ikke nok kunde gaa over til de 3 Flertalspartiers Standpunkt i denne Sag. Det kan jeg slet ikke sige noget som helst om. I Øjeblikket er det umuligt. Det Standpunkt er, synes jeg, aldeles irrationelt og skadeligt for en almindelig generel Ordning, men det er muligt, at der kan komme en særlig Situation i Fællesudvalget. Jeg vil ikke binde mig i den Henseende overfor noget, idet det afgørende for mig er at faa en Ordning af de udenrigsministerielle Forhold, som alle Partier er enige om, men jeg vil til det yderste holde paa det Standpunkt, som Venstre her har taget, og jeg haaber, at det ærede Medlems Parti og de andre Partier vil følge os i den Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel, der var saa elskværdig at sige noget, som jeg meget paaskønner, om min Betænkning, forstod — sagde han — „ikke altid det ærede Medlem, han kan undertiden gaa ud i Sofisterier“. Jeg maa sige, jeg forstaar heller ikke altid det ærede Medlem Hr. Fraenkel, men han morer mig altid,

selv naar jeg ikke forstaar ham. Men dette, at han ikke forstod mig paa det Punkt, at jeg saa stærkt fremhævede, at det ikke er en Organisationslov for Udenrigsministeriet, vi her behandler, men et Ændringsforslag til Tjenestemandsloven det forstaar jeg ikke. Men jeg synes ogsaa, at det paa denne Tid af Aftenen egentlig er ret ligegyldigt. Naar det ærede Medlem sagde, at det for ham var saa afgørende, at Socialdemokratiet var med til disse Lovforslags Gennemførelse, saa ved jeg ikke, om det er mere afgørende, at netop dette Parti er med, end at andre Partier er det. Socialdemokratiet er jo ikke et anderledes Parti end de andre Partier. Det er et dansk politisk Parti ligesom vi andre. Derfor forstaar jeg heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen siger, at Socialdemokratiet pure kunde have afvist disse Lovforslag. Det kunde det, hvis det ikke var et saa fornuftigt Parti, som det er. Det er et godt, dansk politisk Parti ligesom vi andre, og jeg kan sige, at det vilde have forbauset mig meget, hvis det ikke var gaaet med. Det har jo altid sat Pris paa at have Ord for at have mere international Forstaaelse end vi andre, og jeg maa indrømme, at paa visse økonomiske Omraader har det ogsaa haft det. Jeg har netop anset det for givet, at Socialdemokratiet vilde være med til dette. Det har det ogsaa været i Kommissionen, og det har der givet vægtige Bidrag til Diskussionen, ligesom det har givet det her i Udvalget. Nej, Socialdemokratiet kunde slet ikke pure have afvist disse Lovforslag. Det maatte staa som vi andre og tage dette med, og de vil ogsaa gaa med. Jeg kunde tænke mig, at de vil være nogle af de mest forstandige i det Fællesudvalg, der skal nedsættes. Det har jeg været Vidne til i tidligere Fællesudvalg; jeg har siddet i.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde: Det udenrigsministerielle Diplomati er jo ikke noget for „os“. Det ved jeg ikke. Det behøver ikke at være Diplomatiets Skyld for øvrigt. Der skal jo visse Egenskaber til at faa Ansættelse i Diplomatiet, en vis international Kultur, og det er jo ikke alle Partier, der har det. Hidtil har